

[Aksel Larsen.]

Det er alt sammen noget, der kan overvejes; men naar man indlader sig paa at lave en Sukkerordning, kan man ikke lave den saadan, at en Del af Sukkeret er under Sukkerordningen og en anden Del uden for. Saa maa der i øvrigt forhandles nærmere i Udvalget og ved anden Behandling om, hvad man skal gøre med Saftsukkeret og Saftroerne, og dér maa man ogsaa se lidt nationaløkonomisk paa det, fordi disse Roer for en stor Dels Vedkommende giver et langt ringere Udbytte end de rigtige Sukkerroer; og det er vel et Spørgsmaal, om det overhovedet lønner sig for Samfundet at ofre Brændsel, og dermed udenlandsk Valuta, paa at fremstille Sukker af disse Roer. Det er, som sagt, noget, man kan se paa, og saa maa vi se, hvilke Forslag der kan fremkomme til anden Behandling.

Roeprisen er, saa vidt jeg forstaaer Lovforslaget, reelt fastsat til det samme som i Fjor, idet der samtidig er fastsat den samme Præmie som i Fjor, men vi faar at vide, at Dyrkerne allerede nu er mødt frem og har stillet Krav om, at disse Præmier skal fordobles i Aar. Nu er det ikke, fordi jeg skal rose mig af at være en sikker Profet, men det er altsaa gaaet, som jeg sagde, da vi behandlede Landbrugsordningerne: at naar vi sætter Prisen paa forskellige Landbrugsprodukter i Vejret, er det mere sikkert end Amen i Kirken, at naar Sukkerordningen skal behandles, møder Sukkerroedyrkerne frem og siger: saa maa vi virkelig ogsaa have noget mere for Roerne; og saa har man et udmærket Grundlag for at sige, at nu maa Priserne paa Mælk og Smør og Flæsk og Æg sættes i Vejret, for nu er Roepriserne sat op. Jeg er meget betænkelig ved det og haaber ikke, at Udvalget eller Regeringen er saa villig til at boje sig for Roedyrkernes Ønsker og Krav, som man var i Fjor.

Jeg vil i denne Forbindelse have Lov til at sige, at vort Parti jo før i Tiden ikke har kunnet være med i Udvalg og ikke har været saa indviet i, hvad der foregik i dem, men nu er vi kommet med, og mine Oplevelser under Behandlingen af Sukkerlovene har i og for sig været klassiske. Jeg har opdaget, at ved saadanne Loves Behandling har man i tidligere Tider konsekvent undladt en virkelig saglig Undersøgelse af, hvad der vilde være den rimelige Pris. Nu først har man begyndt at undersøge dette — med større eller mindre Velvillighed, større eller mindre Omhu, og vi faar mere eller mindre godt Materiale, men man er begyndt paa det nu. Jeg mener, at naar Regering og Rigsdag vil gribe ind paa disse Omraader, maa man ikke

blot tage Hensyn til det, man kan kalde de politiske Faktorer: hvad mener Vælgerne, hvad mener Landboerne, og hvad mener Landarbejderne o. s. v.; men saa maa man foretage en saglig Undersøgelse af, hvad det er rimeligt at fastsætte som Pris. Vi maa have en saadan Undersøgelse i det Udvalg, der kommer.

Samtidig vil jeg sige, at det er meget interessant at læse Ministerens Fremstillingstale og samtidig vide, hvordan Roeavlen har været i 1946. Da vi diskuterede Sagen i Foraaret i Fjor, fik vi at vide, at der var stor Udsigt til, at Roearealerne vilde gaa katastrofalt ned, og derfor maatte man endelig forhøje Roeprisen. Man forhøjede ogsaa Roeprisen. Resultatet blev en næsten rekordagtig Stigning af Roearealet. Da vi behandlede Landbrugsordningerne i August Maaned — jeg beklager uhyre, at det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup ikke er til Stede, men jeg haaber, at han gennem Fortrykket vil gøre sig bekendt med min Tale — diskuterede vi Høstudsigterne for 1946. Det var, medens Kornhøsten var i Gang; men ikke desto mindre hævdede man, at det var fuldkommen umuligt at have nogen Anelse om, hvorvidt Kornhøsten blev større eller mindre, end den havde været i 1945. Derimod forsikrede man, at det var bombesikkert, at Roehøsten vilde blive praktisk talt den elendigste, Danmark nogen Sinde havde set. Se, nu har jeg jo ikke noget lille Landbrug nede paa Lolland, og jeg dyrker ikke Roer, men jeg kiggede paa Høstberetningerne, tænkte paa, hvordan det regnede o. s. v., og sagde: efter alt dette kan det se ud til, at der er uhyre gunstige klimatiske Betingelser for, at Roerne kan udvikle sig, saa vi faar en virkelig stor Roehøst.

Men saa fik jeg at vide, at jeg nærmest var moden til at blive indlagt paa 6te Afdeling, naar jeg kunde have en saadan Opfattelse, for det var givet, at Roehøsten vilde blive smadderelendig. Nu staaer man her med en Rekordhøst af Roer af enhver Art i praktisk talt alle Egne af Landet, og vi faar at vide gennem Ministerens Fremstillingstale, at Grunden til, at Roehøsten for Sukkerroernes Vedkommende har været saa god, er de klimatiske Forhold eller Vækstforholdene i Sommeren 1946, som var overordentlig gunstige for Roerne. Vækstforholdene i Sommeren 1946! I August Maaned 1946 vovede man her i Tinget over for os Kommuniste at hævde, at Vækstforholdene for Roerne var mildest talt elendige, og at vi vilde faa en katastrofal slet Roehøst. Jeg ønsker, at det skal slaas fast nu, at det, de saakaldt sagkyndige sagde